

C év

Köszöntelek Benneteket az új év harmadik vasárnapján: *Jézus legyen veletek!*

A mai evangélium Jézus első csodájáról szól, mely a *kánai menyegzőn* történt: Jézus a vizet borrá változtatta.

A lakodalomra illő megmosakodni, és szép ruhába öltözni! A megtisztulás és ünneplőbe öltözés dalaival készüljünk a lakomára:

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, bocsásd meg nekünk, de bizony „csodavárók” vagyunk, ha a Te Jézusodnak nem is tetszett ez, de evangélistáid jó pár csodát tulajdonítottak neki. Hadd örüljünk ma az elsőnek Veled, aki élsz és szeretsz örökkön örökké.

Evangélium János könyvéből (2,1-11)

Harmadnap menyegzőt tartottak a galileai Kánában, amelyen Jézus anyja is ott volt. Jézust is meghívták a menyegzőre, tanítványaival együtt. Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja megjegyezte: „Nincs több boruk.” Jézus azt felelte: „Mit akarsz tőlem, asszony! Még nem jött el az én óráim.” Erre anyja szólt a szolgálónak: „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” Volt ott hat kőkorsó, a zsidóknál szokásos tisztálkodás céljára, mindegyik két-három mérős. Jézus szólt nekik: „Töltsétek meg a korsókat vízzel!” Meg is töltötték azokat színültig. Ekkor azt mondta nekik: „Most merítsetek belőle, és vigyétek oda a násznagynak.” Odavitték. Amikor a násznagy megízlelte a borrá vált vizet, nem tudta honnan való – a szolgálók azonban, akik a vizet merítették, tudták –, hívatta a násznagy a vőlegényt, s szemére vetette: „Először mindenki a jó bort adja, s csak amikor már megittasodtak, akkor az alábbvalót. Te meg mostanáig tartogattad a jó bort.” Ezzel kezdte meg Jézus csodajeleit a galileai Kánában. Kinyilatkoztatta dicsőségét, s tanítványai hittek benne.



Julius Schnorr von Carolsfeld: A kánai menyegző (1819)

Gyerekként roppant élveztem a bűvészeket, ahogy a kalapból kirepítik a galambokat, vagy később a legdurvább varázslatot, amikor kettéfűrészelnek egy ládában egy nőt, aki pár pillanattal múlva kacagva ugrik elő a ládából.

Elgondolkodom felnőtt fejjel az én Jézusomról. Kérdezem magamtól, hogy ott kinn a pusztában arra készült fel, hogy csodajeleket tegyen, varázserejével elbűvölje tanítványait és a hozzá tóduló tömegeket? Milyen Jézus volna nekem szimpatikus, mondjuk a kánai menyegzőn?

1) Első út a tanítványokkal

A Jordán vízében történt istenélménye után Jézus a pusztában elhatározza, hogy tanítványokat gyűjt, akiknek elmondja, kicsoda az Isten? Talán Jahve, a zsidó törzsi Isten, a hadak ura és Istene? A végítéleten minden bűnt megtorló, bosszúálló Isten? Vagy az Apánk, aki csak szeretni tud? Még ha gonoszok vagyunk, akkor is szeret, és addig szeret, míg vissza nem szeretjük.

Jézus első tanítványai Jánostól pártolnak át hozzá, és ő, a Jordántól Názáretbe hazatérve, meglepi anyját az új barátokkal. Anyja pedig meglepi őt a kánai rokon lakodalmának hírével. Anyja kétségbe is esik, amikor megtudja, hogy Fia hetedmagával akar beállítani a lagziba.

2) Hét napos lakodalom Kánában

A zsidóknál hét napig tartott a lakodalom. Elképzelhető, hogy a szegényes Mária-rokonok mennyire megijedtek, mikor a názáreti Mária fia megjelenik szedett-vedett csapatával. De mit tehet ilyenkor az ember, jó képet vág a dologhoz. Az ifjú pár pedig megöleli, megcsókolja a kedves rokont, és leültetik a vendégeket. A szertartás egy hétre elosztva csodálatos, de a bor egy hétre biztosan nem elég. A násznagyot, aki felelős a zökkenőmentes ünneplésért majd megüti a guta, de Jézus anyjában is csak fokozódik a feszültség. Noszogatni is kezdi a fiát, aki bizony nem a legkedvesebb az édesanyjához.

3) A víz és a bor

A keleti elbeszélésmód nagyon bűvöletes. Ha felkel a Nap, azt nem ilyen pőrén mondják el, ahogy mi nyugati racionalisták: „A Nap fölkel”, hanem szépen, színesen, keletiesen. Valahogy így: „A horizonton fénylőn megjelent égő tűzgolyóként a nappal Csillaga, arany sugarai-val elborítja a Földet...”. (De abbahagyom, mert úgysem tudom a nyelvüket).

Szóval térjünk vissza a vízhez és borhoz. Kinn a korsók már tele vízzel, benn a poharak üresen. Itt az idő a csodára! Töltsétek tele a poharakat! És akkor Jézus elmondja istenélményét, ami ott a Jordánnál, a vízben történt. És megigézi hallgatóit a világ legcsodálatosabb hírével: Az Isten a csupa Szeretet!

És ekkor a víz is borrá változik a *násznép szájában*, és az istenfélelem istenszerelemmé válik a szívükben. Örülnek és örvendeznek, egymás nyakába borulva... Ha volt, akkor csak ez lehetett a Jézus szándéka szerinti kánai csoda, Jézus örömhíre, az első csodája!

4) A bor és a vér

(Kiegészítés) Az első csodája Jézusnak a „kánai csoda”, ahogyan a *vizet borrá* változtatta. Volt Jézusnak utolsó csodája is, az „utolsó vacsora”, amikor a *bort vérré* változtatta. (Érdekes, hogy a ún. szinoptikusok: Máté, Márk, Lukács, mind leírják az eseményt, de János csak a lábmosásról és Júdás árulásáról írt).

Megjegyzendő, hogy az átváltoztatás után a tanítványok sem vért ittak, hanem bort. Ezért jogosan állíthatjuk, hogy a kánai menyegzőn sem bort ittak a résztvevők, hanem vizet. Csakhogy úgy itták a vizet, mintha bor lenne. Mi is úgy isszuk a bort, mintha Jézus vére lenne, hogy vérünkkel váljon az Ő Örömhíre!..

--- Testvéreim! Az öröm italától megmámorosodik az ember! Jézus (a vádak szerint „bor-
issza”) józan ember volt, aki azért hagyhatta barátaira az öröm italát, hogy még bajában és
kétségbeesésében is vigadni tudjon... *Isten éltesen Názáreti Jézus!*

[Kovács László elmélkedése elhangzott 2025. január 19-én a Bokorportán,
online csatlakozási lehetőséggel.]^{PS}

^{PS} Kovács László 2025. januári vasárnapokra szóló elmélkedései olvashatók a Bokorportál [Elmélkedések](#)
rovatában, ez hangzott el kisebb kiegészítésekkel.